

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Pia admonitiones ad S. Eucharistiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

PIAE ADMONITIONES
 PRO DIGNA AD HOC SA-
 cramentum præparatione, respödentes Con-
 siderationibus: sic ut prima admonitio, pri-
 ma Considerationi, 2. secunda, & sic
 deinceps respondeat.

1. CUM toties, quoties communicas,
 visiteris à Deo; meritò quoque nun-
 cium remittere debes vanis huius mun-
 di visitationibus: non visitare amplius
 tabernas, non vana circulatorum spe-
 ctacula, non saltationes nuptiales: so-
 cietatem omnem vanorum iuuenum
 fugere, vanis cogitationibus, desiderijs,
 amoribus valedicere, sedulò autem cor
 tuum custodire, Deum q; orare, vt quan-
 do vis esse animo collecto, ita eiciat è
 corde tuo omnes vanitates, sicut Chri-
 stus è templo eiecit omnes vendentes
 & ementes, *Ioan. 2.*

2. Cum tanto honore per S. Commu-
 nionem afficiaris, omnes huius mundi
 honores meritò debes contemnere; vt
 possis dicere cum S. Paulo *Mihi mundus
 crucifixus est, & ego mundo Gal. 6.* Cur e-
 nim magnificat honores huius mudi,
 qui videt se in tanto honore & aestima-
 tione esse apud Deū, Angelos, & Sāctos
 omnes: Ad perpēdentes q̄m Sancti, de-
 sidera-

COMMUNIONE. 11

siderabant haberi stulti in hoc mundo.

3. Quemadmodum Templum semper debet esse mundum, nitidum & ornatum; sic cogita debere esse tuum cor, quod est Templum Dei, in quo semper debes Deum laudare & glorificare, omnibusque cogitationibus turpibus, & desideriis pravis dicere. *Domus mea, domus orationis est. Marc. 11. & Templum Dei, vos autem vultis eam facere speluncam latronum.*

4. Homo sæpè communicans fit Tabernaculum SS. Trinitatis. Vt ergo tabernaculum diligenter ab omnibus foribus solet purgari, & contra fures & bestias custodiri; sic multo magis anima & corpus nostrum ab omni immunditia debet expurgari, & contra tentationes dæmonis, mundi & carnis muniti.

5. Cum, quoties communicas, fias quasi MATER DEI, desiderare quoque & operam dare debes, vt imiteris virtutes Matris Dei, & imprimis perfectissimam illam resignationem sui, suarumque rerum in manus Dei, vt possis cum ea dicere, quoties sacrum Domini corpus es recepturus. *Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Luc. 1.* Quibus verbis ex corde prolatis illa continuo facta est M A T E R D E I.

B 6 . Et.

6. Etsi anima tua per communionem sit THECA reliquiarum Corporis & Sanguinis Domini, quæ omnes sanctorum reliquias longissimè excedunt, meritò danda à te opera est, vt thecam animæ tuæ nullis sordibus peccatorum polluas, sed potius fulgenti auro caritatis, & argento castitatis, omniumq; donorum spiritualium gemmis & margaritis ornes, Quia non ignores eius salutem omnibus huius mundi opibus anteponendam.

7. Cumque anima tua in communionem qualibet à benedicta Christi carne tangatur, æquum est, vt eam quoque per Christum conserues, per Christum pascas & nutrias, & propter Christum ames, neque permissas, vt ab vlllo alio malè attingatur, cogitans eam non esse aliud, quam sacrum calicem, vel aliam rem consecratam, quam nemo attingere audeat.

8. Vti sepulchrum Christi D. N. nouum erat & mundum; munda quoque & pura esse anima nostra debet, dum communicamus. Corpus Christi inuolutum fuit in Syndone munda, Corpus idem Christi à Sacerdote in altari deponitur in corporali mundo. Hostia ipsa munda & candida est. Et Sacerdos
Missam.

COMMUNIONE. 13

Missam facturum bis abluat manus, ut intelligamus quanta puritate & nitore conscientiae recipiendus sit Christus in hoc Sacramento.

9. Debes ut hospes recipere cum magna spiritus laetitia Dominum & Creatorem tuum, non respiciendo imperfectiones proprias, sed immensam eius quem hospicio suscipis bonitatem. Diuerit enim ille ad te, & defectus nostros suppleat, infirmitatem sanat, paupertatem locupletet, & hospitium animae nostrae omnigenere bonorum spiritualium instruat.

10. Sicut in Paradiso Deus perfecte diligitur, eiusque voluntas integre perficitur, & sola Dei gloria quaeritur: sic homo saepe communicans, cum fiat quasi Paradisus Dei, operam dare debet, ut, quoad potest, perfectissime Deum diligat, eiusque sanctae voluntati se in omnibus conformet, ac in omnire, loco, tempore, solam diuinam gloriam quaerat, propriam autem negligat & contemnat, dicens cum regio propheta, *Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Psal. 113;*

11. Aulicus factus es Dei, & conuiuia caeli? Vide ergo quam debeas esse humilis, mundus, uerecundus, virtutum stu-

B 7 dio.

14 DE FREQUENT.

diolus. Si enim quotidie ad conuiuium à varijs Principibus inuitare, quantū laborares, ne compareres coram eis, nisi comptissimus, nullum in facie næuum, nullam in veste maculam, nullum ornamentum vilius tolerares, quanto magis id hic faciendum est?

12. Cum Deus quotidie tibi communicati nouam beneuolentiam & fauorem declarer, nouis beneficijs, gratijs & honoribus ornatus, nouis meritis, solatijs, aliisque donis spiritualibus locupletet: quid restat? nisi vt vicissim eū semper magis magisque ames, laudes, magnifices, totumque te ei, quantus quantus es tradas & cōsecres, atq; omnes tuas cogitationes & actiones ad maiorem eius gloriam referas.

13. Si quoties ad Sacram mensam accedis, os tuum ad latus Christi admoues vt pretiosissimum succum sanguinis inde haurias, quantam deinceps oris & linguæ curam habere debes? quo studio frenare, ne vana & immunda verba effutiat: qua diligentia exercere vt in prædicando Christi sanguine & commemorandis Dei beneficijs occupetur, & clamet cum Apostolo. *Absit mihi gloriari nisi in Cruce Domini nostri Iesu Christi.*
Gal. 6.

14. Si

COMMUNIONE. 15

14. Si verò ex infinito quodam amo-
re seipsum nobis reliquit in hoc Sacra-
mento, cur non vicissim recipiamus eū?
si possibile esset, eū amore infinito? red-
dēdo ei pro amore amorē, pro gratitu-
dine gratitudinē. Recipiamus salte eū,
vt impleat nos infinito amore, & cari-
tate vera, quæ est vestis nuptialis nostra,
vt semper nuptiis huius sacræ mensæ
dignè interesse, & hunc ~~de~~ v m amoris
omniūq; bonorū recipere mereamur.

15. Si Christus vt pretiosam hanc, an-
gelici panis buccellam nobis daret, pro-
fundere etiam sanguinem suum voluit,
simulque mandauit, vt totum eius san-
guinem in Eucharistia sumeremus: cur
non debeamus quoque nos, vel se-
mel communicandū, totum nostrū
sanguinem pro Christo profundere?
cur non reddamus sanguinem pro san-
guine? nocentem pro innocenti? malū
pro bono? cur non toto corde optemus
eum effundere pro tam dulci & amabili
Saluatore?

16. Si denique nobis dedit, quod tot
hominibus negauit, & quotidie negat,
quantas debemus pro singulari benefi-
cio agere gratias? Et quoniam minus
dignas reddere possumus, hoc plaris de-
bemus hoc Sacramentum facere, & sa-
cra-
mentum

pius frequentare, vt ipsemet sibi in nobis, & per nos eas reddat gratias, quas nos reddere deberemus.

MEDITATIONES
IN SYMBOLVM APOSTOLICVM ACCOMMODATÆ
Communicantibus.

1. Credo in Deum Patrem omnipotentem.

Si ille omnipotens, ergò potest; si est Deus, ergò nouit; si est Pater, ergò vult iuuare nos in omni necessitate, consolari in omni tribulatione, & omnia peccata nostra condonare, semper nos tenere amplexando, & suo corpore & sanguine pascendo, quemadmodum fecit filio prodigo, cum rediret ad Patrem bonum, Patrem dulcem, Patrem amabilem.

2. Creatorem Cœli et terre.

Quare creauit cœlum & terram, nisi pro me? Et quando creauit pro me? cum nondum natus essem, cum nihil essem. Per quid creauit? Per infinitum suum amorem, & vt eo semper fruerer in cœlo. Si igitur tam dulcem mei memoriam habuit antequam essem, nunc ne mei obliuiscetur? Amauit me antequam essem.